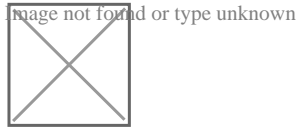

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους: Ποιους έστελνε ο Άγιος Παΐσιος στα μπουζούκια!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Θεολογία και Ζωή](#)

Ανδρέας Αγαθοκλέους: Στο νέο βιβλίο του Μητροπολίτη Αργολίδος Νεκτάριου (Αντωνόπουλου) «Αγίων Όρος» αναφέρεται η περίπτωση ενός γιατρού που ρώτησε τον π. Παΐσιο:

- «Γέροντα, υπάρχουν άρρωστοι που δεν ξέρω τι να τους κάνω. Να τους στείλω στον παπά ή στο γιατρό» Και μου απάντησε:
- «Θα δεις εσύ, δεν είναι όλοι για τον παπά ούτε όλοι για το γιατρό. Άλλον θα τον στείλεις στο γιατρό, άλλον στον παπά και άλλον στα ... μπουζούκια!».
- «Στα μπουζούκια, γέροντα;».
- «Ναι, βρε παιδί μου, αν δεν κάνει ούτε για τον παπά ούτε για το γιατρό, στείλ' τον στα μπουζούκια να ξεσκάσει. Δεν έχεις διαβάσει στην Παλαιά Διαθήκη, που, όταν ο Σαούλ είχε μελαγχολία, πήγαινε ο Δαβίδ και του έπαιζε κιθάρα;».

Είναι να θαυμάζει κανείς την ευρύτητα πνεύματος, τη διάκριση και τη σοφία του σύγχρονου αγίου Γέροντα. Έξω από σεμνοτυφίες και ηθικολογίες, στοχεύοντας στην ανάπαυση του ανθρώπου, στην ελευθερία του απ' όσα τον πνίγουν, δείχνει αυτό που χρειάζεται εκείνη τη συγκεκριμένη περίοδο της ζωής του.

Τα μηνύματα που εκπέμπονται από κάποιους 'εκκλησιαστικούς' χώρους ότι ο Χριστός αρνείται τη ζωή και τις χαρές της, όχι μόνο είναι λάθος αλλά και επικίνδυνα. Το Ευαγγέλιο είναι βασικά το κάλεσμα για μια νέα ζωή, χαρούμενη και με ελπίδα Αναστάσεως. Βέβαια, για να έλθει μέσα μας αυτή η ζωή είναι ανάγκη να είναι όντως νέα, δηλαδή να περάσει από το θάνατο του παλιού εαυτού μας «συνταις πράξεις και ταις επιθυμίαις αυτού», ως δυνατότητα να γεμίσει από το πνεύμα και τη ζωή του Χριστού. Μια δυνατότητα που απαιτεί χρόνο, αγώνα, υπομονή κι υπακοή.

Κι ακόμα, το περιστατικό με τον άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη δείχνει την ανάγκη, αν θέλουμε να βοηθήσουμε τον πλησίον μας – αυτόν που είναι κοντά μας – να του δείξουμε το δρόμο και τον τρόπο που μπορεί να βαδίζει. Όπως θα γράψει κι ο π. Μωυσής ο Αγιορείτης «Οι διδάσκαλοι δεν λένουν πάντα όλα όσα γνωρίζουν, αλλά όσα μπορούν οι ακούοντες να κατανοήσουν και ν' ακολουθήσουν».

Αναφέρεται στο βίο του π. Σωφρονίου του Essex, όταν ήταν στο Άγιο Όρος ως νεαρός μοναχός, ότι τον επισκέφτηκε κάποιος που περνούσε δοκιμασία, σύγχυση και ψυχικό πόνο. Ευρισκόμενος στο προσωπικό του αδιέξοδο, ζήτησε από τον π. Σωφρόνιο 'λόγον παρηγορίας'. Εκείνη τη στιγμή ο νεαρός μοναχός του πρόσφερε το τσάι και του είπε χαριτολογώντας:

- Όταν βρίσκεσαι στο χείλος της αβύσσου και κινδυνεύεις να πέσεις, τράβα λίγο πίσω και πιες ένα τσάι.

Ο λόγος αυτός παρηγόρησε και ενθάρρυνε τον άνθρωπο που βρισκόταν σε οριακή υπαρξιακή κατάσταση.

Η Εκκλησία, ως ο φυσιολογικός τρόπος ζωής, αλλά και ως νοσοκομείο, μας δείχνει δια των αγίων της το πώς μπορούμε να ζήσουμε. Όχι αντιγράφοντας τη ζωή ο ένας του άλλου, αλλά βαδίζοντας με τους άλλους να πορευτούμε το δικό μας προσωπικό δρόμο, αυτόν που μας ταιριάζει και μπορούμε.

Ο πνευματικός μας πατέρας, στην προκειμένη περίπτωση, είναι αυτός που θα μας βοηθήσει, στο σημείο που τον αφήνουμε με την εμπιστοσύνη μας, να βρούμε τον προσωπικό μας δρόμο, προς το Χριστό, ώστε η χαρά να γεμίσει την ύπαρξή μας και η ζωή μας να πάρει νόημα.

Πηγή: vimaorthodoxias.gr